

Sygnatura akt I C 88/17

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 07-02-2018 r.

**Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny w następującym składzie:**

**Przewodniczący: SSR Katarzyna Porada-Łaska**

**Protokolant: sekretarz sądowy Sylwia Marek**

**po rozpoznaniu w dniu 07-02-2018 r. w Kaliszu na rozprawie**

**sprawy z powództwa (...) Luxembourg S.A. z siedzibą w Luxembourg**

**przeciwko D. K.**

**o zapłatę 933,46 zł**

- I. zasądza od pozwanego D. K. na rzecz powoda (...) Luxembourg S.A. z siedzibą w Luxembourg kwotę 933,46 zł (dziewięćset trzydzieści trzy złote 46/100),
- II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 407,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania,
- III. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 500,00 zł tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych,
- IV. nie obciąża pozwanego kosztami procesu w pozostałym zakresie.

SSR Katarzyna Porada - Łaska

Sygn. akt I C 88/17

## UZASADNIENIE

(...) Luxembourg Spółka Akcyjna z (...) w Luksemburgu pozwem wniesionym w dniu 17.10.2016r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagał się zasądzenia od pozwanego D. K. kwoty 933,46 zł oraz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powód wyjaśnił, że dochodzi niniejszym pozwem należności wynikającej z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej w dniu 04.08.2015r. Powód swoją legitymację procesową wywodził z zawartej z pierwotnym wierzycielem pozwanego umowy cesji.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 28.10.2016r. wydał w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego rozstrzygnięcia pozwany wniósł sprzeciw, w którym domagał się przekazania sprawy do rozpoznania według właściwości do Sądu Rejonowego w Kaliszu. D. K. nie złożył żadnych zarzutów merytorycznych.

Sąd Rejonowy Lublin –Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 5 grudnia 2016r. przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kaliszu.

W toku postępowania sądowego powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie, a pozwany zaprzeczył aby kiedykolwiek łączył go z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. stosunek zobowiązaniowy i

zakwestionował autentyczność umowy z dnia 04.08.2015r., podnosząc, że podpis na niej widniejący nie należy do niego.

### **Sąd ustalił, co następuje:**

W dniu 4 sierpnia 2015r. pozwany zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na mocy której Polkomtel zobowiązał się do świadczenia usługi w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej w ramach promocji (...) Elastyczna 40/80 w pakiecie (...) 7, a pozwany do zasilania swojego telefonu kwotą 40 zł przez pierwszych 12 miesięcy, a kolejno kwotą 80 zł przez następne 12 miesięcy trwania umowy. Kwota przyznanej ulgi opiewała na kwotę 950 zł. Pozwanemu przyznano również numer (...) wraz z urządzeniem telekomunikacyjnym o modelu Samsung S. M.. Umowa została zawarta na czas określony do dnia 24.07.2017r.

Zgodnie z § 12 regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych w przypadku jednostronnego rozwiązania umowy przez Abonenta (...) lub przez Polkomtel z winy Abonenta (...) przed upływem czasu oznaczonego Umowy, w szczególności z powodu niedotrzymania przez Abonenta (...) zobowiązania do utrzymywania konta w okresie ważności dla usług wychodzących, Abonent (...) zobowiązany jest do zapłaty na rzecz Polkomtel kary umownej w wysokości określonej na pierwszej na pierwszej stronie umowy, przy czym wysokość kary umownej będzie pomniejszona o proporcjonalną jej wartości za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Kara umowna nie przysługuje, jeżeli Abonent (...) rozwiąże umowę przez rozpoczęciem świadczenia usług przez Polkomtel, a zawarcie umowy nie było związane z nabyciem urządzenia telekomunikacyjnego.

(dowód: umowa z załącznikami k.47-51 i k.103-111, regulamin promocji k. 52-60, OWU k.68-73)

Zapisy słowne w funkcji podpisu o treści (...) oraz zapisy w formie paraf złożone na ww. umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych zostały nakreślone przez D. K., którego wzory pisma przedłożone do badań w formie materiału porównawczego.

(dowód: opinia biegłego k.130-144)

W dniu 4 października 2015r. (...) sp. z o.o. w W. rozwiązał umowę z pozwanym wobec niewykonywania przez niego obowiązkowych zasilień konta kwotą minimalną, wynikających z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych oraz obciążył pozwanego kwotą 870,83 zł z tytułu kary umownej za „niedotrzymanie przez Abonenta (...) warunków umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, zgodnie z § 12 Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) sp. z o.o. - (...). Termin zapłaty noty obciążeniowej nr (...) upływał z dniem 19.10.2015r.

(dowód: nota obciążeniowa k. 61, wypowiedzenie i wezwanie do zapłaty k.62)

W dniu 13 lutego 2016r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności na podstawie której cedent przeniósł na cesjonariusza wierzytelności pieniężne w stosunku do dłużników, wynikające z zawartych z dłużnikami umów, w tym szczególności z tytułu umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Wraz z wierzytelnościami zbywca przeniósł na nabywcę wszelkie związane z nimi prawa (§ 1 ust. 5 umowy). Jako jedna z wierzytelności wymieniona była w załączniku nr 1, pod numerem porządkowym (...), wierzytelność mająca przysługiwać w stosunku do pozwanego D. K. (kod klienta (...)), którego saldo zadłużenia wyniosło 870,83 zł.

(dowód: umowa cesji k.20-21, załącznik k.22-25)

Pismem z dnia 5 kwietnia 2016r. (...) sp. z o.o. w W. zawiadomił pozwanego o przelewie przysługującej jej wobec pozwanego wierzytelności w kwocie 870,83 zł wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty na rzecz powoda.

(dowód: pismo k.43-44)

Pismem z dnia 25 kwietnia 2016r. powód wezwał pozwanego do zapłaty wymagalnych wierzytelności wynikających z tytułu usług telekomunikacyjnych świadczonych na podstawie umowy z (...) sp. z o.o. Kwota zadłużenia na dzień 03.05.2016r. opiewała na kwotę 905,73 zł.

(dowód: pismo k.45-46)

Łączna wysokość odsetek ustawowych liczonych od kwoty 870,83 zł za okres od dnia 20.10.2015r. do dnia 31.12.2015r. oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia 16.10.2016r. stanowi kwotę 62,63 zł.

(dowód: wyliczenie odsetek k.63)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów prywatnych przedłożonych do akt przez powoda, albowiem ich prawdziwość nie budziła wątpliwości i nie została zakwestionowana przez stronę przeciwną, za wyjątkiem umowy z dnia 04.08.2015r. Sąd orzekający przyznał jednak przymiot wiarygodności również kwestionowanej co do autentyczności przez pozwanego umowie, ponieważ biegła sądowa w opinii sporządzonej na potrzeby niniejszego postępowania wykluczyła, aby zapisy słowne w funkcji podpisu o treści (...) oraz zapisy w formie paraf złożone na rzecznej umowie zostały nakreślone przez inną osobę, aniżeli pozwany, którego wzory pisma przedłożono do badań w formie materiału porównawczego.

Sąd oparł swoje ustalenia faktyczne również na podstawie sporządzonej opinii sądowej przez biegłą sądową z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego, która była logiczna, pełna, rzetelna i fachowa. Biegła wyczerpująco odpowiedziała na pytanie zawarte w tezie dowodowej postanowienia o dopuszczeniu dowodu z dnia 24.04.2017r., a swoje wnioski po dokonaniu badań graficzno-porównawczych pisma ręcznego i podpisów należycie umotywowała. Należy zwrócić również uwagę, że konkluzji wynikającej z opinii sądowej nie kwestionowała żadna ze stron.

Za niewiarygodne uznać należało zeznania pozwanego w zakresie jakim kwestionował fakt podpisania umowy z (...) sp. z o.o. w W. o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 04.08.2015r., ponieważ pozostawały one w sprzeczności z konkluzją opinii biegłego.

### **Sąd zważył, co następuje:**

W obowiązującym w polskim prawie cywilnym kontradyktoryjnym modelu postępowania sądowego o rodzaju i zakresie roszczenia decyduje powód, a ciężar udowodnienia twierdzeń spoczywa na tej stronie, która je zgłasza. Zgodnie bowiem z treścią art. 6 k.c., strona wywodząca z danego faktu skutki prawne powinna fakt ten udowodnić. Procesowym wyrazem przedstawionej reguły dowodowej jest treść art. 232 k.p.c., z którego wynika, iż strona jest zobowiązana do wskazania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodził skutki prawne. W myśl tej ogólnej zasady, to na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa (zob. SN wyrok z dnia 03.10.1969r., II PR 313/69, Lex nr 317731; SN wyrok z dnia 20.04.1982r., I CR 79/82, Lex nr 318337; SN wyrok z dnia 24.11.2010r., II CSK 297/10, Lex nr 970074). Po zastosowaniu tej zasady do realiów niniejszej sprawy wynika, że to powód – w celu uzyskania korzystnego dla siebie wyroku – winien wykazać, że na pozwanym ciąży obowiązek zapłaty na jego rzecz, jako wierzycielu następczym, kwoty dochodzonej pozwem tytułem kary umownej za rozwiązanie umowy abonenckiej przed umówionym terminem. Koniecznym było zatem udowodnienie zawarcia przez pozwanego z pierwotnym wierzycielem umowy, na podstawie której domagał się zapłaty, rozwiązania tej umowy przed umówionym terminem z winy pozwanego, a także wysokości przyznanej ulgi przy zawarciu umowy pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła z art. 509 k.c. dotyczącego umowy przelewu wierzytelności, a zgodnie z § 2 tego przepisu wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Jednakże warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu (cesjonariusza) jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (art. 509 k.c.).

W ocenie Sądu, na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego stwierdzić należało, że powód udowodnił roszczenie przysługujące pierwotnego wierzycielowi wobec pozwanego, co do zasady, jak i co do wysokości.

Zgodnie z dyspozycją art. 57 ust. 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (tj.Dz.U.2017.1907 ze zm.) w przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Roszczenie nie przysługuje w przypadku rozwiązania przez konsumenta umowy przed rozpoczęciem świadczenia usług, chyba że przedmiotem ulgi jest telekomunikacyjne urządzenie końcowe.

W oparciu o przedłożone do akt dokumenty stwierdzić należało, że pierwotny wierzyciel prawidłowo – tj. zgodnie z brzmieniem cytowanej wyżej normy - naliczył pozwanemu należność z tytułu rozwiązania z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych wobec nie wywiązywania się przez pozwanego z warunków ww. umowy. Pozwany zaprzestał bowiem zasilania swojego telefonu komórkowego uzgodnionymi w dniu 04.08.2015r. z (...) sp. z o.o. w W. kwotami.

Zwrócić należy uwagę, że umowa została rozwiązana w dniu 04.10.2015r., a zatem już po dwóch miesiącach od chwili jej zawarcia. Umowa miała jednak trwać dwadzieścia cztery miesiące. Wobec tego kwota udzielonej pozwanemu przez (...) sp. z o.o. w W. ulgi w wysokości 950 zł na 24 miesiące, wynosiła 39,58 zł ulgi za każdy miesiąc. Skoro umowa winna trwać następne 22 miesiące, to pozwanemu zasadnie naliczono karę umowną w kwocie 870,83 zł (39,58 zł\*22 miesiące).

Roszczenie powódki o zapłatę odsetek ustawowych za opóźnienie znajduje podstawę prawną w art. 481 § 1 k.c. zgodnie, z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Dochodzona niniejszym pozwem kwota 62,93 zł stanowi skapitalizowane odsetki ustawowe liczone od kwoty 870,83 zł stanowiącej karę umowną od dnia 20.10.2015r., czyli od dnia następującego po dniu upływającym jako termin zapłaty w nocie obciążeniowej nr (...), do dnia 16.10.2016r. tj. poprzedzającego dzień wniesienia pozwu. Powód zdołał wykazać wspomnianą należność uboczną za pomocą przedłożonego do akt sprawy wyliczenia należnych odsetek, stanowiącego kalkulator odsetek ustawowych od należności głównej.

Zdaniem Sądu orzekającego poprzez przedłożoną do akt umowę cesji z dnia 13.02.2016r. wraz z załącznikami, niekwestionowaną co do treści przez pozwanego, że nabył wierzytelność objętą niniejszym pozwem od poprzedniego wierzyciela pozwanego w całości, wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty należności głównej.

W konsekwencji powyższych ustaleń i rozważań, uznając że powód udowodnił przysługujące mu roszczenie zarówno co do zasady, jak i co do wysokości, Sąd Rejonowy na podstawie art. 57 ust. 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne i art. 481 § 1 k.c. uwzględnił powództwo w całości i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 933,46 zł, zgodnie z punktem pierwszym sentencji orzeczenia.

Rozstrzygnięcie z punktu II części dyspozytywnej wyroku znajduje oparcie w przepisach art. 98 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. wyrażających zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony /koszty procesu/.

Kierując się powyższą zasadą, Sąd orzekł o zasądzeniu od pozwanego na rzecz powoda kwoty 407 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, które obejmowały: 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (k.14), 30 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu (k.2) oraz kwoty 360 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalone na podstawie § 2

pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1808 ze zm.) w brzemieniu obowiązującym do dnia 26.10.2016r.

W punkcie III wyroku na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U.2018.300) w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. nakazano pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 500 zł tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych stanowiących wynagrodzenie biegłego za sporządzenie opinii sądowej, które tymczasowo poniósł Skarb Państwa (k.155). Sąd orzekł o nieobciążaniu pozwanego kosztami procesu w pozostałym zakresie w punkcie IV sentencji w oparciu o art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U.2018.300).

SSR Katarzyna Porada-Łaska